एतस्मिन्ननुवाकप्रसिद्धेऽनुवाकेऽर्थभेदादवान्तरानुवाका बहवो विद्यन्ते तत्र प्रथममनुवाकं सूत्रकारो विनियुङ्क्ते। नवम्यां वाह्यायां लेखायां पञ्चदश पूर्व्वपक्षस्याहान्युपदधाति सञ्ज्ञानं विज्ञानमिति। पाठस्तु। "सञ्ज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं जानदभिजानत्। सङ्कल्पमानं प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपक्लृप्तं क्लृप्तम्। श्रेयो वसीय आयत्सम्भूतं भूतम्" इति। तत्र सञ्ज्ञानादीनि पञ्चदशपदानि शुक्लपक्षस्य प्रतिपदादिषु पौर्णमास्यन्तेषु दिनेष्वङ्कां नामधेयानि। एतच्च सर्व्वमुत्तरब्राह्मणानुवाके स्पष्टीभविष्यति। तैरेतैर्नामधेयैः पञ्चदशेष्टका नवम्यां वाह्यरेखायामुपदध्यात्। हे प्रथमेष्टके त्वं 'सञ्ज्ञाननामकं', प्रथममहरसि। हे द्वितीयेष्टके त्वं 'विज्ञाननामकं', द्वितीयमहरसि। एवं सर्व्वत्र योज्यं। तया देवतया मन्त्रस्य सर्व्वशेषत्वात्, सर्व्वत्रायं पठनीयः। ततश्चैवं पाठः सम्पद्यते, सञ्ज्ञानं तया देवतयाङ्गिरस्वध्रुवासोदेति। एवं सर्व्वत्र द्रष्टव्यं। तत्तदहःपरत्वेन निर्व्वचनानि यथायोग्यमुन्नेयानि॥

(२) कल्पः। तेषामन्तरालेष्वेतेषामङ्कां पञ्चदशमुहूर्त्तानुपदधाति। चित्रः केतुरिति। पाठस्तु। "चित्रः केतुः प्रभानाभान्त्सम्भान्। ज्योतिष्माꣳस्तेजस्वानापतꣳस्तपन्नभितपन्। रोचनो रोचमानः शोभनः शोभमानः कल्याणः" इति। एतस्मिन् द्वितीये चान्तरानुवाके प्रोक्ताश्चित्रः केतुरित्यादयः पञ्चदश ये शब्दाः ते शुक्लपक्षगत एकैकस्मिन्नहनि उदयास्तमयमध्यवर्त्तिनां नामधेयानि। शेषं पूर्व्ववत्॥